

[Ove Hansen.]

hvert fald ikke reducere antallet af tjenestemænd.

Meget tyder på, at amtskommunerne vil få betydelige udgifter i de kommende år. Jeg kan oplyse, at i 1969-70, altså sidste år, udgjorde amtskommunernes samlede skatteudskrivning 994 mill. kr., i indeværende år er udskrivningen 2,5 milliarder kr., til næste år — tallet kendes ikke nøjagtigt endnu — men da bliver den formentlig henved 4 milliarder kr., og jeg tager næppe fejl, når jeg har den opfattelse, at i 1972, hvor mange nye arbejdsområder formentlig overføres til amtskommunerne, vil skatterne stige med endnu flere milliarder kr.

Om skatteudskrivningen siger ministeren i lovforslaget, at halvdelen af amtskommunernes udskrivningsbehov skal udskrives som amtskommunal grundskyld med en grundskyldpromille, der højst må være 20. Jeg tror på forhånd at kunne sige, at ingen amtskommuner kan klare halvdelen af udskrivningsbehovet med en promille på 20. For øjeblikket giver den amtskommunale grundskyld et beløb på ca. 880 mill. kr., og dette beløb bliver næsten ikke større i de kommende år. Derfor må man regne med, at en meget stor del af udskrivningen overføres på personlig skat.

Med hensyn til den personlige skat foreslår ministeren en proportionalskatteskala i lighed med den, man har i kommunerne. Det er vi fra socialdemokratiets side meget betænkelige ved. Jeg tror, det vil medføre en for hård belastning for skatteydere med små og almindelige indkomster. Vi må forlange, at der indføres en progressiv skatteskala for amtsskatterne i lighed med den, vi har for statsskatternes vedkommende. Nu vil ministeren formentlig svare, at for skatteyderne betyder indførelse af personlig skat til amtskommunen ingen ekstraudgift, men det tror jeg det gør alligevel i kraft af disse betydelige beløb, som amtskommunerne i fremtiden skal udskrive.

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi gerne vil medvirke til en god udvalgsbehandling, men der er mange spørgsmål, vi må have nærmere oplyst, spørgsmål, der endnu er uafklarede, og derfor tror jeg, en grundig udvalgsbehandling er nødvendig, men vi er som sagt villige til forhandling.

Asger Jensen: Det lovforslag, vi her har til behandling, er jo af samme ordlyd som det lovforslag, vi behandlede i maj måned i år, og det konservative folkeparti er godt tilfreds med, at det svarer til det, som dengang blev fremsat, og som vi gav vor fulde principielle tilslutning til. Det kan vi også gøre i dag.

Hr. Ove Hansen omtalte nogle vilkår for, at socialdemokratiet ville gå med til lovforslaget. Nu skal vi jo have en udvalgsbehandling, hvor vi skal drøfte, hvad der er grund til at rette, men jeg håber ikke, at det skulle forstås sådan, at socialdemokratiet vil stille vilkår for at undgå at være med til at give amterne denne mulighed for at udskrive personskat. De antydninger, der var i hr. Ove Hansens tale, kunne tyde lidt på, at det var tanken, at der skulle stilles sådanne ultimative vilkår, som kunne gøre det svært at få det igennem, uden at det dog blev antydnet helt klart, hvad man egentlig tænkte på. En af de ting, der blev nævnt, var skatteloftet, men det var vel ikke et vilkår, det var vel bare et sædvanligt spark til skatteloftet, som man så ofte hører. Jeg ved ikke, hvad der egentlig er socialdemokratiets tanke. Vi har jo mere end ét skatteloft, vi har forskellige former for skatteloft. Er det meningen, at de helt skal fjernes? Mener man, det er ganske rimeligt, at man får mulighed for at tage 100 pct. af folks indtægter? Det kan vel næppe være et sådant vilkår, hr. Ove Hansen tænker på at stille for at være med til denne ændring i skattelovene.

Jeg mener, det var en forkert udtryksmåde at tale om nedskæring af refusionerne. Hr. Ove Hansen ved, at det ikke er tilfældet; der var en ændring af refusionerne. Staten yder det samme i refusioner, dog ikke på alle enkeltområder, men det er ikke noget, statskassen tjener på, for i stedet påtager man sig hele udgiften på andre områder. Det ved hr. Ove Hansen udmærket. Derfor kan man altså ikke, mener jeg, kalde det en nedskæring af refusioner; det var en ændring, hvorved der til en del af de ting, som amtsrådene administrerer, nu ydes mindre refusion end tidligere.

Oplysning om opgavefordelingen var vel en af de ting, der nærmest blev stillet som vilkår. Ja, det er jo noget, vi alle sammen